

— Γραμματική 'Ελληνική' (έτυπόθι πλειστάκις καὶ στερεοτύπως μέχρι τοῦ δε ἀνατυποῦται ἐν τοῖς καταστήμασιν Ἀνδρέου Κορομηλᾶ).

— Σύνοψις 'Ιερᾶς Ἰστορίας (ἔξεδόθι πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ τυπογραφείῳ).

— 'Ελληνικὴ γραμματολογία (ἐκ τοῦ γερμανικοῦ). 'Ἐν Ἀθήναις 1849.

— Σύνοψις Γενικῆς Ἰστορίας, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μεταφρασθεῖσα. 'Ἐν Ἀθήναις 1850.

— Κατήχησις Δαρβάρεως. 'Ἐν Ἀθήναις 1851 στερεοτύπως, καὶ πολλάκις προγονούμένως ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἀνδρέου Κορομηλᾶ.

— 'Ελληνικὰ τὰ ἔξαιρετώτερα τῆς Ελληνικῆς Ἰστορίας μέχρι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὑπὸ Φ. Κιανήρου. 'Ἐν Ἀθήναις 1850.

'Αναστάσιος Χριστόπουλος⁽¹⁾.

'Εγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐς Ἀνδριτζαίνη τῆς Ὁλυμπίας ἀπὸ τὸν εὐπατρίδην Χρίστον Ἀναστασίου Χριστόπουλον, καὶ ἐκπαιδεύθεις ἐν τῇ σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ τὰ πρῶτα γράμματα μετέβη πρὸς τελειοτέραν κατάρτισιν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ἀργους, διευθυνόμενον τότε ὑπὸ τοῦ ιερομονάχου Ἀρσενίου. Ἐρωτι εὑρυτέρας μαθήσεως ἤλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπὶ τινα χρόνον ἀκροασθεῖς ἐν τῇ σχολῇ τῆς Εηροκρήνης μετέβη εἰς Πίζαν καὶ ἔκειθεν εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου κατ' ιδίαν εὐδοκίμως ἐδίδαξε μέχρι τῆς Ελληνικῆς ἐπαναστάσεως.

'Ο φιλόπατρις Ἀναστάσιος καταταχθεῖς εἰς τὸν ιερὸν λόγον ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἐν Δραγατσανίᾳ μάχην, καὶ ὑστερον λυτρωθεῖς ἤλθεν εἰς Ἰάσιον, ἔνθα ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν μέχρι τοῦ ἔτους 1828, ὅτε καταβὰς εἰς τὴν Ελλάδα ἐδεξιάθη εὐμενῶς ὑπὸ τῆς Κυθερήσεως διορισθεὶς πρόεδρος τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου Ἀνδρου καὶ Κέας, ὑστερον δὲ Αιγίνης, Σαλαμίνος καὶ Σπετσῶν.

'ΕΛθόντος τοῦ βασιλέως "Οθωνος καὶ τακτοποιηθέντων τῶν δικαστηρίων ὁ Χριστόπουλος διωρίσθη πρωτοδίκης, ὑστερον δὲ πρόεδρος Πρωτοδικῶν, καὶ ἐπὶ τέλους Ἐφέτης ἐν Ἀθήναις, ἔνθα καὶ ἀπεβίωσε τὴν 22 Μαρτίου 1854.

Συνέγραψε γραμματικὴν τῆς Ελληνικῆς γλώσσης, καὶ διαφόρους γραμματικὰς σημειώσεις εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ιακωβάτους.

(1) Ο Ἀναστάσιος ἦτο μεγαλείτερος ἀδελφὸς πέντε ἑτέρων ζώντων πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, Τζανέτου στρατηγοῦ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, Παναγιώτου δικηγόρου καὶ βουλευτοῦ Ὁλυμπίας ἀποθανόντος ἐν Καλάμαις κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ 1862, Ζαρίφη ὀπλαρχηγοῦ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀποθανόντος ἐν Ἀνδριτζαίνῃ τὸ 1844 ἐνα μῆνα πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀναστασίου, Γεωργίου δημαρχεύοντος νῦν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοῦ, καὶ Χαραλάμπους βουλευτοῦ καὶ πολλάκις ὑπουργεύσαντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τρῆς "Οθωνος καὶ νῦν,